

Warszawa, 1 lipca 2014 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Rzecznik Praw Dziecka

Marek Michalak

ZSS/500/17/2014/JZ

(w odp. należy podać nr sprawy)

Pan
Marek Posobkiewicz
p.o. Głównego Inspektora Sanitarnego

do Rzecznika Praw Dziecka regularnie są zgłaszane skargi na zbyt duże natężenie dźwięku podczas emisji reklam i wyświetlania filmów w kinach. Autorzy skarg podkreślają, że hałas na salach kinowych wywołuje u dzieci niepokój i dyskomfort. Wyrażane są także obawy o negatywne oddziaływanie hałasu na zdrowie dziecka.

Analizując powyższe zagadnienie, zapoznałem się z „Raportem z badania poziomu dźwięku w wybranych salach kinowych na terenie całego kraju” z marca 2012 r., sporządzonym przez Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczną w Rzeszowie, Oddział Laboratoryjny w Tarnobrzegu, Laboratorium Hałasu i Wibracji (kopię raportu otrzymałem od Głównego Inspektoratu Sanitarnego przy piśmie z 26 lutego br., znak: GIS-HŚ-NS-4311-16/MD/14). W trakcie badań kierownictwo kin było uprzedzane o zamiarze ich przeprowadzenia, więc – jak przyznaje zespół badawczy – możliwym było obniżenie poziomu głośności na czas prowadzenia pomiarów. Autorzy raportu wyrazili przekonanie (s. 4 raportu), że celowe byłoby powtórzenie badań poziomu głośności w salach kinowych, lecz – tym razem – bez zapowiadania osobom zarządzającym kinem terminu badania.

Ponadto dotarły do mnie informacje, że dane epidemiologiczne pochodzące z badań lekarskich kandydatów do wojska i Policji potwierdzają dostrzegalny problem ubytku słuchu wśród młodzieży.

W związku z powyższym, na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka (Dz.U. Nr 6, poz. 69 ze zm.) zwracam się o wznowienie badań poziomu dźwięku w salach kinowych oraz przeprowadzenie analizy akustycznych i pozaakustycznych

(następstwa w sferze psychicznej) skutków oddziaływania hałasu na zdrowie widzów, w tym – zdrowie dzieci. Tego rodzaju badania i analizy posłużyłyby jako punkt wyjścia do opracowania norm określających wartości poziomu dźwięku dopuszczalne ze względu na ochronę słuchu widzów.

Z wyrazami szacunku
Marek Jankowski

GLÓWNY INSPEKTOR SANITARNY

28-07-2014

GIS-HŚ-NS-4311-16/EN/14

Warszawa, dnia

**Pan
Marek Michalak
Rzecznik Praw Dziecka
ul. Przemysłowa 30/32
00-450 Warszawa**

Szanowny Panie Ministrze,

Odpowiadając na pismo z dnia 1.07.2014 r., znak: ZSS/500/17/2014/JZ, w sprawie wznowienia kontroli poziomu dźwięku w salach kinowych, w tym wykonania niezapowiedzianego pomiaru podczas emisji reklam i wyświetlania filmów w kinach, jak również przeprowadzenia analizy akustycznych i poza akustycznych skutków oddziaływania hałasu na zdrowie widzów, w tym na zdrowie dzieci uprzejmie informuję:

nie ma w Polsce norm określających dopuszczalny poziom natężenia dźwięku w salach kinowych oraz podstaw prawnych do przeprowadzania kontroli przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Kontrole przeprowadzone przez stacje sanitarno-epidemiologiczne w wybranych losowo kinach na zlecenie Głównego Inspektora Sanitarnego związane były wyłącznie z weryfikacją problemu wysokiego poziomu natężenia dźwięku podczas emisji reklam i wyświetlania filmów.

Należy podkreślić, że rozdział 5. *Kontrola działalności gospodarczej przedsiębiorcy*, ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 poz. 672 z późn. zm.) jednoznacznie reguluje warunki kontroli. Artykuł 79 zobowiązuje do zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli. Zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli nie dokonuje się tylko w przypadku, gdy przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego. W przypadku hałasu w kinach nie można mówić o bezpośrednim zagrożeniu życia czy zdrowia.

Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2011 r. Nr 212, poz. 1263, z późn. zm.), jak też inne przepisy regulujące zakres działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie zawierają przepisów kompetencyjnych, które stanowiłyby wystarczającą podstawę do przeprowadzania przedmiotowych kontroli bez uprzedzenia przedsiębiorcy.

Wobec powyższego dowody zebrane w toku kontroli z naruszeniem przepisów art. 77-84d ww. ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie mogłyby mieć zastosowania w postępowaniu administracyjnym, podatkowym, karnym lub karno-skarbowym dotyczącym kontrolowanego przedsiębiorcy (art. 77 ust. 6 ustawy).

Ponieważ zapisy normy PN-87/B-02151/02 - „Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach”, również nie obejmują sal kinowych, należy stwierdzić, że nie ma przepisów prawnych bezpośrednio odnoszących się do przedmiotowej problematyki.

2

p.o. Głównego Inspektora Sanitarnego

Marek Posobkiewicz

EN/DS

Do wiadomości:

Departament Promocji Zdrowia, Biostatystyki i Analiz
- w miejscu